

Sygnatura akt I C 2118/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 06 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Paulina Poręba

po rozpoznaniu w dniu 06 marca 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. W.**

przeciwko (...) **S.A. V. (...) w W.**

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powódki D. W. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2118/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 października 2012 r. D. W. domagała się zasądzenia od (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego pozwu powódka wskazała, iż dnia (...) przechodząc przez jezdnię na rogu ulicy (...) w J. poślizgnęła się na śliskiej nawierzchni i upadła. Przyczyną tego zdarzenia było zaniedbanie polegające na zaniechaniu utrzymania w należytym stanie nawierzchni jezdni. Nawierzchnia była oblodzona, nie było żadnych śladów zastosowania środków antypoślizgowych, takich jak piasek, sól, pomimo faktu że warunki atmosferyczne sprzyjały powstawaniu różnego typu oblodzenia, gołoledzi. Do zdarzenia doszło około godziny (...). Nie powinno budzić wątpliwości, że (...) w J. – Miasto J. powinien sprawować prawidłowy nadzór nad powierzoną jego pieczy infrastrukturą drogową.

Bezpośrednio po zdarzeniu pomocy medycznej udzielono powódce w Ośrodku (...) w J.. W skutek wypadku powódka doznała urazu łokcia prawego, tj. złamania głowy kości promieniowej prawej.

Leczenia powódki było długotrwałe. Konieczne było wykonanie dwóch zabiegów operacyjnych, a następnie przeprowadzenie rehabilitacji. Powódka jest osobą niepełnosprawną, niedowidzącą, tak więc doznane urazy były wyjątkowo dolegliwe dla niej.

Pismem z dnia 20 października 2011 r. powódka zgłosiła szkodę (...) w J.. W piśmie z dnia 30 listopada 2011 r. Dyrektor (...) w J. wskazał, iż w czasie w którym miał miejsce wypadek, Miasto J. posiadało polisę w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

W dniu 07 grudnia 2011 r. strona pozwana potwierdziła dokonanie zgłoszenia szkody.

Dnia 10 lutego 2012 r. strona pozwana odmówiła uznania roszczeń powódki.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. V. (...) wniosło o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, iż zawarła z Gminą J. – (...) w J. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – polisa serii(...) nr (...).

Jednakże równocześnie wskazała, że jej odpowiedzialność ma charakter pochodny w stosunku do odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego.

Tymczasem powódka nie udowodniła aby do uszczerbku na jej zdrowiu i powstania szkody doszło w wyniku zadeklarowanych przez nią okoliczności.

Ponadto strona pozwana zarzuciła, że powódka przechodziła poza przejściem dla pieszych. Tymczasem rzetelny zarządca powinien przede wszystkim dochować aktów staranności związanych z zabezpieczeniem przejść dla pieszych. Nadto ze względu na obszar zarządzany przez ubezpieczonego iż nie jest możliwym zapewnienie kompletnego bezpieczeństwa na wszystkich zarządzanych przez ubezpieczonego drogach, chodnikach, mostach i etc.

Ponadto, pomimo iż miejsce wskazane przez powódkę jest zakwalifikowane do II kategorii odśnieżania, to odśnieżenie tego odcinka było prowadzone w ramach kursu obsługującego I kategorię odśnieżania.

Strona pozwana zakwestionowała również roszczenie powódki co do wysokości, w szczególności wskazując że częściowo stan zdrowia powódki nie wynika z urazu jakiego doznała w dniu (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) D. W. poślizgnęła się i upadła na jezdnię na rogu ulicy (...) w J..

(Dowód: - lokalizacja przejścia k. 37 - 38

- zeznania powódki D. W. k. 81 – 81v, 240v

- zeznania świadka M. S. k. 82)

Ulica była nie odśnieżona.

(Dowód: - zeznania powódki D. W. k. 81 – 81v, 240v

- zeznania świadka L. K. k. 81v – 82

- zeznania świadka M. S.. 82)

Na skutek zdarzenia D. W. doznała urazu prawego łokcia.

Konieczna była dalsza rehabilitacja.

(Dowód: - dokumentacja medyczna k. 16 – 20, 172 – 186, 199

- opinia lekarska z dnia 27.04.2013 r. k. 80

- zeznania powódki D. W. k. 81 – 81v, 240v

- częściowo zeznania świadka L. K. k. 81v – 82

- zeznania świadka M. S.. 82

- zeznania świadka A. W. k. 82 – 82v)

Pismem z dnia 20 października 2011 r. D. W. domagała się do (...) zapłaty z zdarzenie z dnia (...) odszkodowania i zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł.

(Dowód: - pismo z dnia 20.10.2011 r. k. 21)

Pismem z dnia 30 listopada 2011 r. (...) poinformował D. W., iż przesłał zgłoszenie szkody do swojego ubezpieczyciela (...) S.A. V. (...).

(Dowód: - pismo z dnia 30.11.2011 r. k. 22)

Pismem z dnia 10 lutego 2012 r. (...) S.A. V. (...) w W. potwierdziło, że posiada z Miastem J. umowę w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Jednak równocześnie uznało, że ubezpieczony w żaden sposób nie przyczynił się do zdarzenia. A tym samym brak jest przesłanek do przyjęcia odpowiedzialności za wypadek.

(Dowód: - pismo z dnia 10.02.2012 r. k. 25 – 26)

Zgodnie z umową z dnia 15 listopada 2010 r. w okresie zimowym 2010/2011 za utrzymanie ulic i chodników w J. odpowiadało Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w J..

(Dowód: - operacyjny plan akcji zimowej (...) sp. z o.o. w J. k. 94 – 150

- zeznania świadka J. P. k. 167 – 167v)

Na skutek zdarzenia D. W. doznała 5% uszczerbku na zdrowiu.

(Dowód: - opinia biegłego sądowego R. B. k. 220 – 221)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Na wstępie trzeba było wskazać, iż (...) S.A. V. (...) w W. występowało w przedmiotowej sprawie jako ubezpieczyciel Gminy J. – (...) w J..

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Na mocy art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Stosownie zaś do treści art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody, prawomocnego orzeczenia sądu lub w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Zgodnie z wyżej cytowanym art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia OC ma charakter wtórny wobec odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, nie może ona wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub osoby kierującej pojazdem, a ponadto zakres obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń jest ograniczony do wysokości sumy gwarancyjnej.

A zatem istotnym było czy sama Gmina J. – (...) w J. ponosiła odpowiedzialność za zdarzenie jakiego doznała powódka w dniu 24 grudnia 2010 r.

Strona pozwana kwestionowała samo zdarzenie i jego okoliczności. Jednakże jak wynikało z zeznań naocznego świadka M. S. pomógł on w miejscu opisywanym przez powódkę wstać z ulicy po upadku. Powódka uskarżała się również świadkowi na ból ręki.

Jak wynikało z zeznań tego świadka oraz świadka L. K. w tamtym okresie ulica w rejonie skrzyżowania ulicy (...) w J. była nie posypana i było ślisko.

W świetle powyższego, uwzględniając że strona pozwana nie wykazała, iż ulica w rejonie zdarzenia została odśnieżona, trzeba było uznać w tym zakresie twierdzenia powódki za wiarygodne, a w konsekwencji uznać iż w rejonie skrzyżowania M. i M. ulica nie została prawidłowo przygotowana.

A zatem, co do zasady, należałoby odpowiedzialności Gminy J. – Zarządu (...) w J. poszukiwać w art. 415 k.c. który stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W tym miejscu trzeba było jednak wskazać, iż o ile zgodnie z art. 20 pkt 4 w zw. z art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. od drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) utrzymanie dróg w mieście należy do Gminy J., to jednak jak wynikało z przedłożonego (...) sp. z o.o. w J. – sezon 2010/2011 r. oraz zeznań świadka J. P., to właśnie ta spółka miała odpowiadać za utrzymanie dróg w mieście.

A zatem należało zważyć, iż na mocy art. 429 k.c. kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

(...)sp. z o.o. w J. niewątpliwie należało uznać za przedsiębiorstwo które w zakresie działalności zawodowej zajmuje się utrzymaniem w zimie ulic.

W tej zaś sytuacji odpowiedzialności za zdarzenie z dnia (...) nie mogła ponosić Gmina J. – Zarząd (...) w J. a jedynie (...) sp. z o.o. w J..

W konsekwencji w niniejszym postępowaniu, jeżeli powódka chciała pozywać ubezpieczyciela sprawcy szkody, powinien nim być ubezpieczyciel (...)sp. z o.o. w J..

Tymczasem powódka nie wykazała, że tym ubezpieczycielem jest strona pozwana.

W tym miejscu na marginesie trzeba było wskazać, iż brak było podstaw do przyjęcia odpowiedzialności Gminy J. – Zarządu (...) w J. w oparciu o art. 430 k.c. zgodnie z którym kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby przy wykonywaniu powierzonej jej czynności.

Powódka bowiem nie wykazała aby w zakresie odśnieżania miasta Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w J. podlegało kierownictwu i miało obowiązek stosowania się do wskazówek wyznaczonych pracowników Gminy J.. Bo wprawdzie jak zeznał świadek J. P. był w tamtym okresie pracownik koordynujący działania i realizację umowy z

ramienia Miejskiego Zarządu (...). Jednakże dyspozytorem, a zatem jak należało przyjąć osobą wydającą polecenia, był pracownik (...) sp. z o.o. w J..

Nie można było też pominąć, że (...) w sezonie 2010/2011, regulujący szczegółowo zasady utrzymania dróg, jest dokumentem (...)sp. z o.o. w J..

To zaś oznaczało, że szczegóły techniczne realizacji umowy z Gminą określało przedsiębiorstwo samodzielnie i w tym zakresie nie podlegało kierownictwu Gminy J. – Zarządowi (...) w J..

I z tych też względów, uznając że brak było legitymacji biernej po stronie pozwanej, powództwo przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku strony pozwanej złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).